

VENIELLA PECTINIFERA (SOWERBY, 1823)

door

A.Stiya

In CB 166 van oct. 1975, p. 444, meldt onze geachte penningmeester, de Heer A.W. Lacourt, zijn vertraagd gepubliceerde vondst in October 1969 van Veniella pectinifera (Sowerby) te Retranchement. Bij raadpleging van mijn kaartsysteem betreffende deze melding kwam het volgende relevante feit aan het licht:

In CB 132 van juni 1969, p. 1924, bood ons lid P. Slabber te Westkapelle o.a. aan "enkele van de kleine maar zeer zeldzame Miocardia pectinifera (Eoceen?)". Deze exemplaren waren gevonden op het strand tussen Westkapelle-zeedijk en Domburg, en ik had deze bij hem thuis al eens gezien. Ik haastte mij te reflecteren om een exemplaar te verkrijgen, waardoor ik dan ook een $\frac{1}{2}$ ex. in mijn collectie heb, gedateerd 7/1969. leg. P. Slabber, vindplaats Domburg.

Reeds in 1937 vermeldt C.O. van Regteren Altena op p. 71 van zijn proefschrift de volgende vindplaatsgegevens:

Nieuwvliet (voorm. Zwarte Polder, $\frac{1}{2}$ ex., 21-IX-1935,
C. Brakman)

Domburg (4/2 ex., C. Brakman.; 2/2 ex., de Smit).

Daarin ook de vermelding dat Nyst en Mourlon (1871, p. 35 de soort zeldzaam noemen uit de "Sables d'Aeltre", waarin zij dus samen met Cardita planicosta (Lam.) en Turritella solanderi M.E. voorkomt. Dat deze zeldzaamheid nogal overdreven is blijkt uit het gruismonster dat ik medio 1970 via de W.T.K.G. van de zanden van Aalter mocht ontvangen. Reeds een vluchtig doorzien van het materiaal bracht een 50-tal $\frac{1}{2}$ ex. op. De vondsten op Nederlands gebied zijn uiteraard op secundaire afzetting gevonden!

Gezien het veelvuldig voorkomen van 'Turritella Solanderi' en Cardita planicosta en ander Eoceen materiaal (o.a. haaijantanden) in de omgeving van Cadzand, Retranchement en Terhofstede is het niet verwonderlijk, dat Veniella nu ook in deze omgeving is gevonden. Het blijft echter een goede vondst, en wijst op een omgeving die waard is om beter te worden onderzocht en bemonsterd.

Vincent, E. (1925-C), p. 59, fig. 1-2, bracht Miocardia pectinifera onder een ander genus en subgenus. Sindsdien heet de soort Veniella (Petalocardia) pectinifera (J. Sowerby), waarbij we het voorlopig maar weer zullen laten.

Verdere gegevens en afbeeldingen zijn o.a. te vinden in:

- 1904/1906 Cossmann, M. & G. Pissarro, Iconographie Complète des Coquilles fossiles de l'Éocène des environs de Paris, Tome I, Pl. XVI, no. 66-1; met als vindplaats Valmondois (Bart.).
- 1925-C Vincent, E. Observations sur la place systématique de Venus pectinifera Sow., in: Annales Soc. R. Zool. Belge, t. LVI, 1924(1925), pp. 59-62, 2 fig.
- 1933 Glibert, M. Monographie de la Faune Malacologique du Bruxellien, p. 156-159.
- 1936 Glibert, M. Faune malacologique des sables de Wemmel, p. 99, Pl. III, fig. 8; met als voorkomen in Bruxellien, Wemmellien en Asschien. Tevens uit het Auversien du Bassin de Paris en de Upper Bracklesham, Middle Barton in England.
- 1947 Furon, R. & R. Soyer, Catalogue des Fossiles Tertiaires du Bassin de Paris, p. 145, no. 66-1; vindplaats ook Valmondois.

Naschrift van de redactie:

De titel van het hierboven genoemde stuk van Nyst en Mourlon is: Note sur les gîtes fossilifères d'Aeltre (Flandre Orientale), in: Ann.Soc.Malac.Belge, 6(1871), pp. 29-37.